

**Транскрипт аудио записа са главног претреса
одржаног дана 14.07.2015. године**

Председник већа: Добар дан.

Констатује се да председник већа отвара заседање у кривичном предмету К-По₂ 13/14 против окривљеног Драгишић Милана, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО број 7/14 од 10.10.2014. године.

Веће суди у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили: заменик тужиоца за ратне злочине Снежана Станојковић, оптужени Милан Драгишић, бранилац оптуженог адвокат Томислав Вишњић, за кога се јавља... Само укључите микрофон.

Адв. Александар Лазаревић: Кога замењује адвокат Александар Лазаревић по заменичком пуномоћју. Хвала.

Председник већа: Дакле, бранилац окривљеног, адвокат Томислав Вишњић, за кога се по заменичком пуномоћју које прилаже јавља адвокат Александар Лазаревић. Ту је канцеларија јел` тако? Приправници, добро.

Обавештен сам да је приступио сведок [REDACTED]. Добро.

Констатује се да на претрес нису приступили сведоци [REDACTED] и [REDACTED] уредно позвани, а обавестили су суд о разлозима, постоји службена белешка у списима.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Наставља се главни претрес у фази доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса и препис тонског записа главног претреса биће саставни део записника о главном претресу.

Сачекајте само мало. Јесте Ви поново са жваком данас? Како се зове госпођа, госпођица? Да. Како нисте? Па мени делује као да имате жваку. Добро, ако немате. А јуче јесте ли имали жваку? Шта се Ви исчуђавате госпођице, госпођо? Ја Вас нешто лепо питам, Ви се исчуђавате и гледате ме. Ја Вас гледам из претреса у претрес,

жваћете жваку. То је недопустиво на суђењу и не знам зашто се исчуђавате. То нећу толерисати и дозволити. Јел` то јасно? Знам да је у реду, него питам да ли је јасно.

Дакле врши се аудио снимање главног претреса и препис тонског записа главног претреса биће саставни део записника о главном претресу.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Испитивање сведока [REDACTED]

Добар дан.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Председник већа: Јел` имате неку личну карту, или неки документ са сликом?

Сведок [REDACTED]: Имам.

Председник већа: Дакле, сведок [REDACTED], идентитет утврђен увидом у личну карту серијски број [REDACTED], издата од стране [REDACTED]

Од оца [REDACTED] јел` тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Добро. Дали сте личне податке истражном судији Кантоналног суда у Бихаћу [REDACTED], па су ту стајали следећи подати, да сте по занимању [REDACTED], јел` тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Место рођења [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Место боравка [REDACTED] јел` тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Рођени [REDACTED] године?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Нисте у сродству са овде окривљеним?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Да ли сте у завади?

Сведок [REDACTED]: Нисмо никад били.

Председник већа: Добро. Дакле, са личним подацима као на записнику од [REDACTED] године датих пред истражним судијом [REDACTED], поучен о својим правима из члана 50 ЗКП, да има право да поднесе предлог и доказе за остваривање имовинско-правног захтева и да предложи привремене мере за његово обезбеђење, укаже на чињенице и да предлаже доказе који су од важности за предмет доказивања, ангажује пуномоћника из реда адвоката, разматра списе и разгледа предмете који служе као доказ, буде обавештен о одустанку јавног тужиоца од кривичног гоњења, поднесе приговор, присуствује главном претресу и учествује у извођењу доказа, поднесе жалбу против одлуке о трошковима кривичног поступка и досуђеном имовинско-правном захтеву, буде обавештен о исходу поступка и да му се достави правноснажна пресуда, предузима друге радње када је то одређено овим закоником, није у завади, упозорен да лажно сведочење представља кривично дело и да је дужан да током испитивања говори истину и да не сме ништа прећутати, поучен да није дужан да одговори на одређена питања ако је вероватно да би тиме себе, чланове своје породице или блиска лица изложио тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу и да је дужан да обавести суд о свакој промени адресе све до правноснажног окончања овог кривичног поступка.

Дакле све ово што сам Вам рекао, ал` да апострофирам следеће, да ћете бити саслушани у својству сведока, да сте дужни да говорите истину и одговарате на постављена питања, да је давање лажног исказа кривично дело, да нисте дужни да одговарате на поједина питања ако бисте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу и испричаћу Вам текст заклетве за сведока, а Ви ћете само рећи да, да не би Ви понављали.

Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Ви само треба да кажете да.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро. Знате зашто сте овде?

Сведок [REDACTED]: Знам.

Председник већа: Ја сад треба да Вас питам да ли остајете при исказу који сте дали [REDACTED] године, па ћу Вас то и питати ако га се сећате. [REDACTED] пред истражним судијом [REDACTED] сте дали неку изјаву везано за догађај због кога сте овде, да ли га се сећате, ако га се сећате да ли остајете при њему, у сваком случају ћемо Вас питати да нам испричате.

Сведок [REDACTED]: Остајем ја при њему, немам ја шта.

Председник већа: Хајмо испочетка. Прилике у месту, шта се дешавало, па онда конкретни догађај.

Сведок [REDACTED]: Око 2 сата поподне, 14 сати ...

Председник већа: Ког дана, јел` се сећате, месец, дан, година, чега се сећате, ако се сећате?

Сведок [REDACTED]: Ма сјећам, 20.-ти датум је био, јел` тако 20.09.

Председник већа: Ја не причам, него Ви чега се сећате.

Сведок [REDACTED]: Ништа, мало сам се...

Председник већа: Добро, добро, само полако.

Сведок [REDACTED]: `92., ту негде око 2 сата, 1-2, чула се шкрипа аута, кочнице, сиви „Голф“ који је поседовао ...

Председник већа: Поподне претпостављам 1-2?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Поподне 1-2.

Сведок [REDACTED]: Да, да, од 13 до 14, не могу вам тачно.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Чуо се сиви „Голф“ с двоје врата, значи шкрипа, ово-оно, од мога комшије, и после се чула нека запомагања, плач, код куће, не знам шта се дешава ал` ми смо чули, значи нисам видио него сам чуо, пошто је он мој комшија па 7-8 метара кућа од куће, и ми смо кренули горе да видимо шта се дешава...

Председник већа: Ми?

Сведок [REDACTED]: Ја и мој отац.

Председник већа: Који се зове? Мислим знамо, али због записника.

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: И кад смо тамо дошли до ограде овај човјек је кренуо према моме оцу...

Председник већа: Извињавам се, не желим да Вас прекидам у Вашем несметаном излагању. Кад кажете за неко лице кажите му име и презиме.

Сведок [REDACTED]: Е добро.

Председник већа: Будите што одређенији у погледу тих ствари.

Сведок [REDACTED]: Кренуо је према [REDACTED]. Имао је аутоматску пушку, пушку ону, и овако је носио мало као иза леђа, јер ја сам био мало по страни па сам је тако ја видео, и онда је окренуо и пуцао у могао оца. Нешто је говорио, псовао, не могу вам ја рећи сад тачно, псовао је, вређао је, и убио је оца. Ја сам рекао што уради, и онда је он нешто, пунио ил` преправљао, не могу вам рећи, ја сам се одмакао 20 метара, можда доле низ улицу према својој кући, и тад је он поново пуцао. Мене није тад погодило него је негде у земљу у асфалт, и онда су они комади од метка, они су мене значи лијеву страну ова ту код прса израђавали и ја сам побего код стрица и стрине доле у кућу и кад је прошло мало времена ја сам видео свог сина [REDACTED] [REDACTED] који је, имао мали као тракторић који је добио од дједа из Нјемачке и кренуо је горе према [REDACTED] и ја сам хтио да њега покупим, да га склоним пошто је пуцњава, опет, он је опет поново пуцао и ја сам успио побећи. Дијете је отишло горе матери где ли је, ја појма немам, ја сам већ био рањен нисам знао ни гдје сам, ни шта сам. И био сам код стрица код куће, и онда сам доле отишао код ових комшија и био сам...ја мислим један читав дан па је онда дошао да ме тражи један што су га прогласили ратним злочинцем, [REDACTED] звани [REDACTED]. Он је дошао и рекли су да тражи рањеника, моја мајка је плакала, жена, сви су плакали тамо и рекли су да сам ја ту у тој соби. И он је ушао и рекао је да су му ваљда дали 100 марака да мене убије.

Председник већа: Њему? [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да, [REDACTED] и он је мене препознао и није ме хтио убити, реко је да ће ми дати неку помоћ, донео ми је цигаре, „ХБ“ цигаре су тад биле, и отишао је тамо, неки момци што су били с њим донио је кафу, негде однекле немам појма, то сам пио и доносио је неке воде, сокова, немам појма, не могу вам баш оно, већ су године своје учиниле, и остао је код нас дуже време, онда је он отишао, ја сам други дан после тог, послали су доктора [REDACTED] који је дао неке таблете и једна медицинска сестра која живи и ради тамо у Дринићу [REDACTED] се зове, она ме је исто испратила до аутобуса, дала ми тамо поново таблете и неку воду да само пијем без прекида и ја сам отишао значи за Травник са конвојем, који су возили из Дрвара аутобуси. Мога оца мртва моја мајка рекла, значи ја нисам видео, склонили су у нашу кућу ти неки звани „Бијели орлови“ и покојни [REDACTED], тетак од [REDACTED] он га је унио у кућу, [REDACTED] и [REDACTED]. Тако је моја мајка испричала, то су моје комшије биле. Шта је још... а овај догађај кад је отац убијен видео је, [REDACTED] комшија преко пута, значи и он је дао изјаву како ја немам појам гдје давно је то било. Шта да вам кажем...

Председник већа: Добро. Тужиоче.

Заменик тужиоца: Добар дан. Господине [REDACTED] ево укратко сте нам испричали чега сте се сетили и чега се сећате, кажите ми Ви сте 1992. године имали колико година? Јесте Ви [REDACTED] годиште?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Заменик тужиоца: [REDACTED] сте значи имали, када се одиграо догађај кад је отац умро а Ви били рањени.

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца: Кажите ми, описали сте то шта се дешавало, међутим мене занима из Вашег претходног исказа и ја сам разумела и овде смо чули да сте Ви са [REDACTED] били комшије.

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца: Да ли је то значило да сте имали заједничку ограду?

Адв. Александар Лазаревић: Приговор, ово је сугестивно питање.

Заменик тужиоца: Како?

Председник већа: На оваква питања има право друга страна унакрсно.

Заменик тужиоца: Да, да.

Председник већа: А Ви не. Ајте, шта вас је делило, мало другачије.

Сведок [REDACTED]: Ограда.

Заменик тужиоца: Ограда.

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Заменик тужиоца: Објасните како то, да не бих била сугестивна, значи где се налазила Ваша кућа, где се налазила [REDACTED] кућа, и та ограда која је то дужина, висина?

Сведок [REDACTED]: Моја кућа је испод [REDACTED] отприлике, не могу Вам, од 8 до 10 метара је значи од моје куће до његове, а ограда његова је можда метар и двадесет, метар и по од његове куће према мојој кући. То је плетена жица са жељезним ступцима, бетонска подлога.

Заменик тужиоца: Према улици?

Сведок [REDACTED]: Не. Према мојој кући, а према улици је ограда жељезна према другој страни [REDACTED] кућа.

Заменик тужиоца: Јел` та ограда Вас дели од улице?

Сведок [REDACTED]: Ово је улица између моје и његове куће.

Заменик тужиоца: Да, али сад ме занима ово према улици шта имате?

Сведок [REDACTED] аваз: Према улици имам значи ограду жељезну и капија мала улазна, капија велика, бандера од струје и почиње од [REDACTED] ограда.

Заменик тужиоца: То сам хтела да ми објасните. Хвала. Сад ми реците тај сам догађај, значи Ви и Ваш отац где се налазите пре него што ћете видети [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Отац је довезао воду, пошто није било воде у том периоду, са трактором и приколицом и довезао је тамо за све комшије који су тражили и онда смо ми кренули да ручамо пошли смо у кућу, тад се чуо плач, кукљавина нека и ми смо, отац је мени рекао ајде да кренемо да видимо шта се дешава зато што има малу дјецу а ми смо били јако добри, шта се дешава, и бојали смо се и за мога сина да се није нешто десило, знате како.

Заменик тужиоца: Добро. И кажите ми где се сусрећу [REDACTED] и Ваш отац?

Сведок [REDACTED]: На крају куће, значи почиње, излазимо из дворишта на главни пут отприлике једно 8 до 10 метара, значи ту је негде крај куће [REDACTED] и он иде са улаза, пошто му је улаз према западу, он је изишао тамо је био, сад јел` био, пошто му је ту и родитељска кућа, сад јел` био код родитељске куће или је био код своје не могу вам рећи, значи он је дошао иза своје куће на угао и отприлике овако, можда да је пола метра и пуцао у оца.

Заменик тужиоца: Где се Ви налазите у том моменту?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Од оца одмакнут сам отприлике можда два метра, метар и по, два.

Заменик тужиоца: И кажите ми како вам је све то изгледало, за које време се то догодило, да ли се водио неки разговор пре него што ће доћи до пуцњаве?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Није, ништа се није водио никакав разговор. Он је одмах почео псовати и пуцао у оца, а ја нисам то схватио да га убије, како да вам кажем, и ја вичем - шта радиш будало, тако сам ја некако не знам, можда сам нешто и опсовао, не могу ја..., и нисам схватио тек кад је отац пао и онда се ухватио за ограду као да хоће да се дигне и пао и онда сам ја схватио значи убио га.

Заменик тужиоца: Каква је то била паљба поједична, рафална?

Сведок [REDACTED]: Ма само мало тррррррр и готово, е сад каква је била паљба, ја се слабо разумјем.

Заменик тужиоца: Кажите ми шта је [REDACTED] имао на себи?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да је имао војну униформу, ја мислим да је кошуљу имао и оно, знаш оно снб, војна униформа.

Заменик тужиоца: Током давања претходног исказа и данас сте нам поновили да је Бранко Срдић, Ваш комшија, видео све што се догодило датом приликом.

Сведок [REDACTED]: Јесте, јесте.

Заменик тужиоца: Јесте.

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца: Кажите ми да ли још неко видео евентуално шта се догодило, да ли сте сазнали тада, накнадно?

Сведок [REDACTED]: Јесу, само неће нико да даје изјаву. Има њих, само неће нико.

Заменик тужиоца: Јесте Ви можда...

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: И мени је ово непријатно што долазим, да сам се бар некад свађао с тим човеком ја бих рекао, јер ја сам његовог оца кад је погинуо, лака му црна земља била, ударио га аутобус, он је возио тад „Заставицу“ ону малу 635, кад га је стрго аутобус, ја сам са [REDACTED] и [REDACTED] покупио последње остатке и довезао кући и ишао на сахрану, а они су тад били на ратишту, сва три брата.

Заменик тужиоца: Јесам ја добро разумела да сте Ви били у јако добрим комшијским односима?

Сведок [REDACTED]: Да, са сваким и дан данас.

Заменик тужиоца: Јел` могу да закључим да самим тим што сте рекли да нисте очекивали да ће [REDACTED] да пуца, јел` то из тих претходних односа?

Сведок [REDACTED]: Никад нисам очекивао.

Адв. Александар Лазаревић: Приговор, поново је било сугестивно.

Заменик тужиоца: Ја питам да ли може да закључи само, није сугестивно. Ја његово мишљење тражим и нисам сугестивна. Ја питам да ли је могуће, а он ми одговара јесте, или није.

Адв. Александар Лазаревић: Али, колегинице, Ви дајете закључак.

Заменик тужиоца: Не, ја сам питала.

Адв. Александар Лазаревић: И кажете му, сугеришете закључак.

Заменик тужиоца: И тачно знам како сам питала.

Председник већа: Ако дозвољавате да се ја укључим као председник већа.

Заменик тужиоца: Извините, ја се извињавам.

Председник већа: Мислим да је бранилац у праву.

Заменик тужиоца: У реду, ја се извињавам онда, ако такво имате мишљење.

Председник већа: Кад кажем мислим значи да ...

Заменик тужиоца: Да, ја мислим и да је одговорио па сад...

Председник већа: Готово, добро.

Заменик тужиоца: Добро, описали сте нам овде данас како сте касније Ви побегли, кажите ми какве сте повреде имали од тог догађаја?

Сведок [REDACTED]: Био сам рањен, тамо су ми кад сам дошао у Травник, пошто сам ја возио српску војску нису ме хтјели примити, тамо су ме пљували, па сам преко неких веза побјегао у Загреб, па сам у Загребу нашао некога Србина који је био католикињом ожењен, он ми је помогао да некако ми то санирају у зеленој болници, то је све рађено у ситне оне што се каже ноћне сате, и онда кад се оно, настали проблеми између католика и Муслимана, ови су људи знали рекли су мени бјежи и ја сам тад побјегао [REDACTED], ето.

Заменик тужиоца: Да ли сте касније...

Сведок [REDACTED]: И лијечио сам се горе.

Заменик тужиоца: Да ли сте касније евентуално чули шта се то догодило, зашто је дошло до тог да [REDACTED] пуца на Вашег оца?

Сведок [REDACTED]: Ја сам то чуо док сам био доле у Петровцу, каже...

Заменик тужиоца: Шта сте чули?

Сведок [REDACTED]: Њему су убили брата и масакрирали.

Заменик тужиоца: Да.

Сведок [REDACTED]: То је био ваљда разлог.

Заменик тужиоца: Јел` сте још нешто евентуално чули шта се дешавало у Босанском Петровцу?

Сведок [REDACTED]: Нисам. Било убијање, гинуло, убијало, ал` ја нисам брата видио, јесам чуо, пуцало се три, четири дана.

Заменик тужиоца: А шта сте чули, јел` можете да се сетите?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па убило онога, убило овога, ал` ја нисам видио.

Заменик тужиоца: Јел` можете да се сетите кога убило, без обзира што нисте видели?

Сведок [REDACTED]: Убило неког [REDACTED] момка, то су ме тамо водили на испитивање у Бихаћ, [REDACTED], не знам како се звао, момак је тад имао око [REDACTED] година, резали су дрва, неки звали су га [REDACTED]...

Заменик тужиоца: Ако можете да се сетите.

Сведок [REDACTED]: Не могу се баш све сјетити, па су тамо неке убили [REDACTED], четворо, [REDACTED] тамо на неким њивама, ишли су у неке кукурузе, немам појма шта су радили, не могу се све сјетити.

Заменик тужиоца: Хвала, толико.

Сведок [REDACTED]: Четири, пет жена рањено и тако.

Председник већа: Колега браниоче.

Адв. Александар Лазаревић: Хвала најлепше. Дobar дан сведоче, моје име је Александар Лазаревић, ја ћу Вам у име Драгишићеве одбране постављати питања. Трудићу се да их конципирам тако да ми можете кратко одговорити да или не, ако не можете, ако не разумете, слободно ми реците, значи кажите не разумем, појасните ми и остало, па ако можемо да кренемо ако сте спремни ја бих почео.

Сведок [REDACTED]: Добро.

Адв. Александар Лазаревић: Видите, ја сам данас слушао како Вас је колегиница тужилац питала, па сте видим рекли да је претходно овом догађају било да сте чули кукњаву и плач јел' тако, из суседне куће, из [REDACTED] куће јел' тако.

Сведок [REDACTED]: Да.

Адв. Александар Лазаревић: И колегиница Вас је питала да кажете дал' знате шта је био разлог и Ви сте одговорили да колико сте чули да му је брат тај дан убијен и масакриран јел' тако?

Сведок [REDACTED]: Нисам тад чуо.

Адв. Александар Лазаревић: Да сте тог дана чули.

Сведок [REDACTED]: Не тог дана, него након два дана, три, нисам знао шта се дешава.

Адв. Александар Лазаревић: Добро. Значи Ви у суштини не знате шта се дешава али чујете плач, кукање...

Сведок [REDACTED]: Тај сам дан чуо.

Адв. Александар Лазаревић: ...из куће [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Да чуо сам тај дан.

Адв. Александар Лазаревић: И чујете такође да долази ауто говорили сте...

Сведок [REDACTED]: Да.

Адв. Александар Лазаревић: ...који иде код [REDACTED] у кућу.

Сведок [REDACTED]: Јесте, јесте. Возио га [REDACTED], јесте.

Адв. Александар Лазаревић: Да. И у том тренутку Ви и отац крећете ка [REDACTED] кући, јел` тако?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адв. Александар Лазаревић: Јесте ли напустили ваше двориште, јесте ли изашли из свог дворишта и кренули ка [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јесам, јесам, на главну цесту, јесам.

Адв. Александар Лазаревић: Значи то се дешава испред [REDACTED] куће, то пуцање, јел` тако?

Сведок [REDACTED]: То се дешава значи испред моје и [REDACTED].

Адв. Александар Лазаревић: Да, али сте изашли из свог дворишта, јел` тачно?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адв. Александар Лазаревић: И Ви, и отац?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адв. Александар Лазаревић: [REDACTED] Вас није позвао? Није Вас [REDACTED] позвао, реко дођите људи, него сте сами одлучили да дођете до [REDACTED] куће јел` тако?

Сведок [REDACTED]: Ми смо дошли доле на угао куће, а он је тад већ почео псовати.

Адв. Александар Лазаревић: Да, ево пратите ме, значи Ви крећете из Ваше куће...

Сведок [REDACTED]: Да.

Адв. Александар Лазаревић:....са оцем и долазите до ту близу [REDACTED] куће и [REDACTED] није Вас позвао да кренете од ваше куће, нисте га видели пре тога, то је моје питање? Јел` Вас звао [REDACTED] дођите до мене?

Сведок [REDACTED]: Није.

Адв. Александар Лазаревић: Па то. Даље, Ви тек тад први пут уствари видите [REDACTED] и [REDACTED] Вас, кад сте већ ту дошли јел` тако?

Сведок [REDACTED]: Да, он је пошао према нама.

Адв. Александар Лазаревић: Али тек Вас је тад спазио, кад сте дотле стигли.

Сведок [REDACTED]: Не, он је већ кренуо.

Адв. Александар Лазаревић: Јел` изашао из своје куће?

Сведок [REDACTED]: Не.

Адв. Александар Лазаревић: Значи дешава се ту, он је испред своје куће у својој огради. И тад он узима пушку и пуца, јел` тако?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адв. Александар Лазаревић: Ви сте давали већ изјаву, ја не знам да ли је овде то у реду да се та изјава уводи, али могу да је користим претпостављам, да цитирам.

Председник већа: Коју?

Адв. Александар Лазаревић: Изјаву од [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED]

Адв. Александар Лазаревић: [REDACTED] извините. Да. Видите ја сам прочитао неке ствари у Вашој изјави и Ви сте имали да кажем неки, једну опсервацију око тога, да је [REDACTED] изгледао као да је полудео, као да је, ево ако хоћете да вам кажем.

Председник већа: Мало изгубљен.

Адв. Александар Лазаревић: Да је био као изгубљен кад се то дешавало.

Сведок [REDACTED] аваз: Па галами нешто, дешава се, шта су ови писали ја не знам, ал` ја сам рекао истину, значи вика је, галама је, не могу ја сад вама рећи, нисам ја доктор, нисам ја психолог.

Адв. Александар Лазаревић: Не, не, разумем прошло је и време, прошло је и време, ја све то узимам у обзир значи и то и кад се догађај десио и кад сте већ давали изјаву али тај утисак Ваш који сте изнели [REDACTED] године је да је [REDACTED] изгледао потпуно изгубљен тада, да ли је то тачно да је био ван себе? На крају крајева брат му је погинуо и масакриран и управо је дошао...

Сведок [REDACTED]: Мене су питали шта се, тако је било, ја сам рекао човјек трчи значи пуца, псује.

Председник већа: Питање браниоца, не морате да будете психолог, али знате кад неко делује овако а неко делује онако, Ви то народским речима можете да кажете, пошто сте тада употребили термин „био је мало изгубљен“, да ли се сећате тога како је он то деловао и изгледао. Ето то Вас пита бранилац. Не морате да дате дијагнозу.

Сведок [REDACTED]: Ја сам дао, значи био је љут и трчи и псује и пуца, ето сад Ви одредите како, тако сам увјек дао изјаву и ја ћу је дат...

Председник већа: Рекли сте овамо „мало изгубљен“.

Сведок [REDACTED]: Нисам ја рекао то, то можда неко написао тамо, не то, ја ћу вазда то рећи. Значи увјек сам ја, иза тога свог стојим.

Председник већа: Добро.

Адв. Александар Лазаревић: И само још пар питања везано за Ваше повреде. Ви сте рекли да у суштини те повреде које сте добили по ногама и остало да су то били комадићи који су се откинули од асфалта, од земље, то што је у Вас...

Сведок [REDACTED]: То су меци који су, они су то рекли да су то распрскавајући, они доктори, а ја се не разумјем у те метке, значи пуцао је, ал` каже да су распрснути меци, ко кад удариш у асфалт па се врати на човјека, е тако, метак. И вадиле су, имам те гелере могу доказат то.

Адв. Александар Лазаревић: Е сад не знам како бих Вас питао, знате ли Ви шта значи рикошет?

Сведок [REDACTED]: Ма не знам.

Адв. Александар Лазаревић: Па видите, рикошет значи да кад метак погоди па се одбија, да се деси да се распрскава метак, да остану комадићи асфалта, комадићи бетона и да се то распрскава. Јел` то то што су нашли код Вас?

Сведок [REDACTED]: Не, нашли су они комаде оног олова и оног лима, шта ја знам.

Адв. Александар Лазаревић: И Ви сте колико сам ја успео овде да схватим, рекли да Вам је извађено већ 12 гелера.

Сведок [REDACTED]: Јесте, јесте вадиле су.

Адв. Александар Лазаревић: А да према стању...

Сведок [REDACTED]: Ал` не знам који број заборавио сам.

Адв. Александар Лазаревић: Да, па ево подсећам Вас, овако сте рекли значи, ништа ја не сугеришем...

Сведок [REDACTED]: Добро, добро.

Адв. Александар Лазаревић: А даље сте рекли да су Вам доктори рекли да још имате 35 гелера у себи.

Сведок [REDACTED]: Тад су они говорили и онда сам у [REDACTED] сам нешто вадио колико сад имам можете извршити, ако треба преглед, ја сам за, нису сви извађени, још увјек имам последице.

Адв. Александар Лазаревић: Значи по овоме како сте Ви рекли ту је 37 гелера било у Вама, тада кад сте давали изјаву.

Сведок [REDACTED]: Господине, ја не знам како Ви то објашњавате, а ја Вам могу објаснити. То су значи ситни комади жељеза као кад би узо шибицу, оно црвено па да је преполови. То значи мали, неки има већи, неки има мањи.

Адв. Александар Лазаревић: А јел` био од свих тих који су пронађени код Вас, да ли је био један цео метак, Ви знате како изгледа зрно од...

Сведок [REDACTED]: Е ту, ту је било, ево га ту.

Адв. Александар Лазаревић: Извињавам се, сад не знам како ово да констатујемо за записник, значи да је сведок показао...

Сведок [REDACTED]: Ту је био, ту су вадили.

Председник већа: Кажите који део дела.

Сведок [REDACTED]: Доле у нози, ево овдје.

Председник већа: То је изнад, дакле...

Сведок [REDACTED]: Како се то зове ја немам појма.

Председник већа: Лева нога изнад пете.

Адв. Александар Лазаревић: Изнад пете, тако би могли, ако је тужилац сагласан.

Председник већа: Јел` то лева нога изнад пете?

Заменик тужиоца: Јесте. У пределу зглоба.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Ето, а ови ситни су све овуда били.

Председник већа: А ситни, за ситне показује леву страну грудног коша.

Адв. Александар Лазаревић: Колико сте били далеко кад Вас је то погодило, од Драгишића, мислим у односу на њега? Он је пуцао значи, тад кад је пуцао с које је то даљине?

Сведок [REDACTED]: Па јест једно тридесетак метара, можда и више, не знам.

Адв. Александар Лазаревић: Значи Ви сте од тог када он пуца у Вашег оца кренули да бежите и колико сте се удаљили одатле, од тог самог места?

Сведок [REDACTED]: Па не знам, јел` он можда пунио пушку, јел` није одмах пуцао, не знам, углавном прошло је, па мало времена док сам ја можда претрчао, ето можда двадесет корака, петнаест - двадесет корака, не могу вам ја тачно рећи.

Адв. Александар Лазаревић: Добро, не можете тачно, ако не можете...

Сведок [REDACTED]: Па не могу, ал' знам има мјесто гдје је долазила она полиција, сликала и шта ја знам шта су радили.

Адв. Александар Лазаревић: Кажите ми за то време, Ви сте рекли да је било још људи који су то видели и овде сте [REDACTED] навели, али где су се у том тренутку налазили Ваша мајка и ћерка, и сестра, опростите?

Сведок [REDACTED]: Сестра, сестра, мислим ја је нисам видио али она је била ту негде око куће, а мајка је била у кући.

Адв. Александар Лазаревић: Добро. Хвала најлепше немам више питања.

Председник већа: Имам ја сад питања.

Сведок [REDACTED]: Може.

Председник већа: Имате Ви Милане питања, пре него што...? Не.

Јел' Ви прво чујете кукњаву и плач, па чујете шкрипу кола или обрнуто, шта прво чујете?

Сведок [REDACTED]: Прво је дошло ауто великом брзином, јер ја сам стајао, значи моја је кућа мало више избачена према главном путу и сад кад ја погледам горе у правцу главне улице, значи ја све из свог дворишта видим, пошто је од [REDACTED] кућа унутра увучена једно 8-10 метара, значи ја тај сав имам преглед од ограде да погледам горе главну цесту. Главна нам је цеста од моје куће једно 100 метара, а бунар ми је ту од главне ограде једно 5-6 метара, значи отац је довезао воду, довезао је [REDACTED] полицајцу је довезао воду, и он је отишао, однео ту канту, шта ја знам, па било је ту људи, не могу све да се ја сјетим, и имо сам добар овако правац да видим шта се дешава и само се види одједном ауто шкрипи и упада у двориште на капију. Значи између куће његових родитеља и његове, улази у двориште и настаје...

Председник већа: Колико њих излази из тих кола, јесте видели?

Сведок [REDACTED]: Нисам.

Председник већа: Ко је возио тај ауто?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да је возио [REDACTED], тако сам ја успио видети својим очима.

Председник већа: Добро. Колико њих излази из кола?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим само да је био [REDACTED].

Председник већа: Само он у колима.

Сведок [REDACTED]: Да. И тад се и чуо плач.

Председник већа: Јесте видели шта је радио кад је изашо из кола, јел` нешто радио, јел` нешто вадио из кола, или је ушао у кућу?

Сведок [REDACTED]: Није вадио ништа, ништа, само сам видео да је изашао и отрчао тамо. Ја сам конто, рекао сто посто дјете нешто се десило нека болест, не дај Боже или нешто тако.

Председник већа: После колико чујете кукњаву и плач?

Сведок [REDACTED]: Ма чини ми се одмах, није то прошло кратко, а ми смо били добри, ја сам прије на дан ишао му купити сјено и зато како да не одем комшија ми...

Председник већа: Добро. Долази ауто великом брзином, улази, где улази како сте описали, он улази у кућу, чујете кукњаву и плач...

Сведок [REDACTED]: Ја нисам видео улази ли у кућу, не, не.

Председник већа: Не, него?

Сведок [REDACTED]: Не, не, значи ја сам видео кад излази из аута и креће у двориште.

Председник већа: Креће у двориште.

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Председник већа: Онда чујете кукњаву убрзо.

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Председник већа: После колико Ви, односно Ваш отац па и Ви крећете ка његовој кући?

Сведок [REDACTED]: Па можда период 4-5 минута, ја зовем оца шта је, ево само да још једну канту саспе ово оно, ај` да видимо шта је, гдје је мали, немам појма. Јел` мој мали се играо, мој син се играо са његовом дјецом, значи...

Председник већа: Рекли сте, ја сам био поред ту у близин мога оца...

Сведок [REDACTED] аваз: Да.

Председник већа: Са које стране, десне, леве?

Сведок [REDACTED]: Отац је био испред мене, ево могу вам рећи овако ко до нашег стола.

Председник већа: Значи рецимо колико има 3-4 метра.

Сведок [REDACTED]: Па да, а кућа дође сад овако гдје је овај други сто и значи тамо он иде на онај ћошак од стола и пуца у оца.

Председник већа: А у односу на [REDACTED] који пуца, јел' се Ви налазите иза оца или са леве, или десне стране оца?

Сведок [REDACTED]: Отац је испред мене, ту има шљива овако, а [REDACTED] је тамо и он тако креће према оцу а ја све овако гледам, ево овако, ето.

Председник већа: Кад је Вас угледао [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Па не знам јел' ме угледо, ил' није ме угледо, ја појма немам, само сам ја кажем „будало једна шта уради“, тако је било.

Председник већа: Осим овога што сте рекли био је мало изгубљен, како стоји на записнику, данас кажете да то нисте рекли, рекли сте „тако ми је деловао или је имао страх већи него ја“. Да ли се тога сећате?

Сведок [REDACTED]: Можда. Како да вам објасним, кад човек изађе, галами, псује и пуца, диже пушку и пуца, држао је у десној руци и овако је диже и пуца. Како да Вам ја сад објасним, галами, псује, као ван себе.

Председник већа: Ви сте већ питани па сте нешто рекли, али ја морам поново да Вас питам, шта је он то псовао и говорио тад, да ли се сећате?

Сведок [REDACTED]: Псовао муслиманску матер, тако те ствари, вријеђао, то је било, ма то је брзина била, све су секунде.

Председник већа: Добро. Где сте све видели оштећења од пројектила, да ли се сећате?

Сведок [REDACTED]: Он је после подне или како, дошао је, да пуца, ја нисам био тад у кући, ено још није то никад ни завршено. По мојој кући је пуцао и моја жена има гелер, ја мислим ту између дојки има гелер један и један има ту, како је пуцао у кућу, јел' није, био је директни погодак, значи негдје је друго морало ударити и вратило се, јел' није био директни, убио би је, нема шта, пошто ја имам у стаклу улаз.

Председник већа: Кажите ми, оштећења, да ли је било на асфалту, да ли је било још негде оштећења од тог пуцања кад је убио Вашег оца?

Сведок [REDACTED]: На огради од Бранка Срдиха, и дан данас се може погледати. На огради, значи, можда су прошли кроз оца меци, ал' можда га је и промашио па тукли по огради.

Председник већа: А на Вашој огради?

Сведок [REDACTED]: Има и на мојој огради.

Председник већа: И где сте Ви побегли тад?

Сведок [REDACTED]: Побеглао сам испод куће и прескочио иза куће у воћњаку.

Председник већа: Код кога?

Сведок [REDACTED]: Код стрица.

Председник већа: Добро, ја сад морам да Вам предочим да окривљени каже да су њега довели тада, том приликом, колима, и тако даље, Ви кажете да је био сам и да је он возио и да није ништа вадио из кола, а он каже да је том приликом нешто вадио из кола, неку пушку и тако даље.

Сведок [REDACTED]: Није он вадио, он је морао имати или у дворишту, или у кући пушку и кад је убио мог оца тамо, његова жена Брана она је трчала да, и виче „Што пуцаш“, шта ли, „Не могу знаш“....

Председник већа: Није спорно пуцање тамо, пуцање није, околности да, али ја причам о овом доласку...

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Дакле Ви тврдите да је био сам...

Сведок [REDACTED]: Сам.

Председник већа: ...и да тада кад је дошао колима није вадио пушку из кола?

Сведок [REDACTED]: Није.

Председник већа: Јел знате Ви ко су [REDACTED] и [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Знам.

Председник већа: Јесте видели њих том приликом тамо?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Пошто он каже да су га њих двојица довели.

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Пошто ћемо ми данас обавити Ваше саслушање и у том смислу завршити Ваше процесно учешће за сада у овом поступку, а имајући у виду да нисте из Београда, немамо прилику да Вас позивамо поново, а да ће бити као сведок саслушана [REDACTED] [REDACTED], то је Ваша...

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: ██████, која је већ дала једну изјаву и сад да су друге околности ми бисмо прво њу саслушали и питали неке околности па Вас евентуално звали и предочавали, али сад нису те околности, па ја ћу само једну реченицу из тог њеног исказа да Вам предочим. Ви данас рекосте да сте сазнали после два дана шта се десило...

Сведок ██████: Да.

Председник већа: Зашто та кукњава и зашто се све то дешавало и да су му убили брата, јел тако, каже Ваша ██████ „Чула сам како му мој отац говори шта сам ти сине ██████ ја урадио“, па је онда он говорио „Јебем Вам..“ па сад већ „мајку“, овакву онаку, „убио си ми брата“, то каже Ваша ██████.

Сведок ██████: Он је викао, он је говорио „Убили сте ми брата“, он је говорио тако и свашта псовао, што јесте јесте, нисам му ја убио болан, човече, нисам мрава згазио.

Председник већа: Па знам, али Ви кажете да сте после два дана сазнали шта је било.

Сведок ██████: Он је псовао, ја сам био ван себе, мени је било толико жао зато што смо ја и он одрасли заједно, да је неко други дошао из Београда, Загреба па убио мог оца, чини ми се шта ја знам, не знам, не бих ништа ни рекао, немојте ме погрешно схватити, али одрасли смо заједно, дружили се заједно, што се каже женили смо, имао је саобраћајке и помагао сам му, и ауто га згазило кад је био паркиран тамо негде код Новог Сада, сломио ногу, сви смо му помагали, трчали око њега, мислим, нек каже истину, значи немамо шта, све овако, ако ја нешто лажем значи да Бог да ја не стиг'о кући, ако сам нешто слагао, ето, шта да Вам више кажем, возач сам, возим аутобус...

Председник већа: Па пошто сам Вам предочио један део његове одбране, сад ћу и други део, тај први се односио на долазак, ко га је довезао, како је изашао и тако даље, други део одбране да је износио пушку из кола, да је пушка била репетирана и да је био метак у цеви и да је нешто опалило и даље нећу пошто се даље не сећам. У овој актуелној одбрани.

Сведок ██████: Не, не, не, не, није он имао пушке, он је трчао можда да каже да је брат погинуо, покојни ██████ лака му црна земља била, а друго, сигурно Вам ја кажем и тврдим и знам да је његова госпођа излетела из куће, где ли је била, из дворишта, не знам можда је седела, имали су вани столице оне летње из кафане, пошто су држали кафану и она је трчала да му отме пушку, после су говорили каже „Отели су ██████ пушку“ каже „Не бој се“, дошао му је тамо и брат и ваљда тако су причали, ја нисам видио, не, ја нисам видио, каже „слободан си, не бој се“:

Председник већа: Шта нисте видели?

Сведок ██████: Да му је дошао брат, да су му узели пушку, да не пуца више, ја нисам видио.

Председник већа: А ко Вам је рекао то?

Сведок [REDACTED]: Па један комшија, исто Србин, каже „Не бој се“, он сад вози у Аустрији камион, каже „Не бој се, брат му је и жена узели су му пушку“.

Председник већа: А кажите ми кад је пуцао на Вас, Ви сте трчали, бежали 20-30 метара, како сте рекли...

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Јел он трчао ка Вама док је пуцао, или не?

Сведок [REDACTED]: Он је одмах потрчао овамо али нешто или је била пушка празна или нешто, тако да је била мала, мали прекид тишине, нешто се десило, сад шта се десило, можда није хтео одмах пуцати, не знам.

Председник већа: Јел` трчао ка Вама, јел` знате?

Сведок [REDACTED]: Он је, па да, ја сам кренуо, бјежао од оца, значи сагледао сам овако, није било јасно да га уби, погледао и онда сам се ја сабрао шта се десило. Ето ко да сад гледам. И одмах сам потрчао назад.

Председник већа: Добро, имам само још једно, сад ово је мешовито питање што би рекли, мало за Вас....

Сведок [REDACTED]: Ма није проблем.

Председник већа: ...техничке природе. Имамо потврду о повредама а јел имамо документацију? Мислим да имамо само потврду о повредама али немамо документацију, јел имате Ви неку документацију о повредама које сте задобили? Чувате негде сигурно.

Сведок [REDACTED]: Па не знам, можда имам код куће, не могу ти ништа рећи, имам у [REDACTED] ми је дао неки доктор [REDACTED], немам појма, не знам презиме, да ме неће лечити, да могу да идем, написао је само шта је и пошто нисам био борац да идем негде да тражим спис.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] је мене значи испратио из Босанског Петровца и дао ми таблете он и медицинска сестра [REDACTED].

Председник већа: Рекли сте тада, из [REDACTED] поседујем медицинску документацију коју ћу донети у суд.

Сведок [REDACTED]: Да. Имамо то, нисам донио, ја то могу послати факсом, није проблем, ја мислим да ја то имам.

Председник већа: То са тужиоцем решите али да подсетим само да то треба, имамо потврду али немамо документацију.

Моје питање је да ли се придружујете кривичном гоњењу окривљеног? Гони га Тужилаштво за ратне злочине, да ли се Ви....

Сведок [REDACTED]: Он је убио мога [REDACTED]

Председник већа: Да ли се придружујете гоњењу, уз тужиоца?

Сведок [REDACTED]: Па придружујем.

Председник већа: Да ли истичете имовинско правни захтев? У преводу, да ли тражите накнаду штете, ако тражите да ли можете да определите колико? Од окривљеног, од оптуженог. Да ли тражите паре од њега?

Сведок [REDACTED]: Нећу паре.

Председник већа: Добро, дакле придружујете се кривичном гоњењу....

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Оптуженог, а не истичете имовинско правни захтев. Можете да кажете и накнадно ћу обавесити....

Сведок [REDACTED]: Ма нећу. Само ми је криво што ми је убио [REDACTED], ништа више. Што смо одрасли заједно. То ми је једино жао, ништа више.

Председник већа: Јесте се ви видели у међувремену?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Никада.

Председник већа: Нећете сад да искористите можда прилику?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Не. [REDACTED], немате шта да кажете? Ништа? Добро.

Сведок [REDACTED]: Хиљаду му срећа....

Председник већа: Добро, добро, јер се неко можда неког новог питања досетио? Од колега, не? Да ли постоји нешто што Вас нисмо питали а Ви мислите да је важно? Да смо можда пропустили?

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Председник већа: Добро. Ја ћу формално да дам налог Вама, а Ви ћете у комуникацији са тужиоцем да, дакле налаже Вам се да суду у року од месец дана, нека буде, доставите....

Сведок [REDACTED]: Могу ја то факсом?

Председник већа: Медицинску документацију, сву медицинску документацију коју имате, везано за Ваше повреде, дакле да доставите, то није неки преклузиван рок. Месец дана је, то може бити и дуже, имамо ми шта да обавимо у међувремену, али Ви ћете у комуникацији са тужиоцем то некако да решите, при чему би било добро да има, кад кажем било би добро значи да треба, како фотокопија тако и оригинал у који морамо да извршимо увид, да констатујемо да је верно оригиналу, па да вратимо оригинале. Ето то је то, хвала лепо.

Трошкови, извињавам се.

Колико тражите трошкова за долазак? Овде пише...

Сведок [REDACTED]: Нисам спавао значи насуо сам горива у нашим КМ-овима, значи 100....

Председник већа: Овде каже овако 12.317,55 динара и уколико се призна још пола резервоара и тако даље, укупно 16.750,00 динара.

Сведок [REDACTED]: Ја сам донео рачун, показао, значи има ауто пут, има, нисам спавао, нисам ништа, паркинг сам ту нашао цабе, ето.

Председник већа: Сведок тражи да му се на име трошкова доласка у суд исплати износ од 16.750,00 динара, што се и одобрава.

Сачекаћете овде па ће Вам бити то исплаћено, мислим не овде...

Сведок [REDACTED]: Вани.

Председник већа: У посебној просторији.

Сведок [REDACTED]: Могу ја...

Председник већа: Хвала лепо што сте дошли.

Сведок [REDACTED]: Могу ја ићи? Поздрављам. Довиђења.

Председник већа: Довиђења.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже.

Наредни се заказује за:

15. септембар 2015. године у 14:30 часова, судница 2.

То је уторак. Још једном 15. септембар 2015. године у 14:30, судница 2, добићете обавештење о томе шта ће бити, шта ћемо тада радити.

Довршено у 10:25 часова.

Заменик тужиоца: Молим Вас судија ако може транскрипт са данашњег главног претреса.

Председник већа: Констатује се да заменик ТРЗ-а као и бранилац оптуженог траже фотокопију транскрипта данашњег главног претреса, што им се и одобрава. Довршено.

Записничар,

Председник већа-судија